

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Civilafdelingen

Dato: 31. maj 2013
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2013-0030-1365
Dok.: 790166

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 689 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. marts 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V).

Morten Bødskov

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørsmål nr. 689 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for de norske regler og erfaringer for så vidt angår reklamationsret ved kjøb af biler og andre motorkøretøjer.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørsmålet indhentet et bidrag fra det norske Justis- og beredskapsdepartement, der har oplyst følgende:

”Frister for reklamasjon ved kjøp av bil og andre motorkjøretøy reguleres i norsk rett av alminnelige regler om kjøp. Det skilles da mellom forbrukerkjøp, dvs. salg fra næringsdrivende til fysiske personer som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet, og andre kjøp. Retten til å gjøre mangelskrav gjeldende kan for øvrig også gå tapt på grunnlag av generelle regler om foreldelse.

Reklamasjonsfristene for mangler ved forbrukerkjøp er regulert i lov 21. juni 2002 nr. 32 om forbrukerkjøp (forbrukerkjøpsloven) § 27, som lyder:

”Dersom det foreligger en mangel ved tingen, må forbrukeren innen rimelig tid etter at han eller hun oppdaget eller burde ha oppdaget den, gi selgeren melding om at han eller hun vil påberope seg mangelen (reklamasjon). Denne fristen for å reklamere kan aldri være kortere enn to måneder fra det tidspunkt da forbrukeren oppdaget mangelen.

Reklamasjon må senest skje to år etter at forbrukeren overtok tingen. Dersom tingen eller deler av den ved vanlig bruk er ment å vare vesentlig lengre, er fristen for å reklamere fem år. Dette gjelder ikke så langt selgeren ved garanti eller annen avtale har påtatt seg ansvar for mangler i lengre tid. Fristene etter første og annet punktum gjelder heller ikke dersom det foreligger en mangel etter § 15 annet ledd bokstav g.

Reklamasjon kan i stedet fremsettes overfor den som etter avtale med selgeren har påtatt seg å avhjelpe mangler. Hvis forbrukeren ikke reklamerer i tide, tapes retten til å gjøre mangelen gjeldende. Dette gjelder ikke dersom selgeren har

opptrådt grovt uaktsomt eller for øvrig i strid med redelighet og god tro. Retten til å gjøre mangelen gjeldende kan også tapes etter foreldelseslovens regler om foreldelse.”

Bestemmelsen gir regler om både en relativ og en absolutt reklamasjonsfrist. Den relative reklamasjonsfristen følger av bestemmelsens første ledd hvoretter forbrukeren må reklamere innen rimelig tid etter at han eller hun oppdaget eller burde ha oppdaget mangelen. Denne fristen kan imidlertid aldri være kortere enn to måneder fra det tidspunktet forbrukeren oppdaget mangelen, jf. første ledd annet punktum. Praktisk sett er det nok sistnevnte bestemmelse som utgjør den reelle hovedregelen selv om den formelt sett fremstår som en unntaksbestemmelse.

Annet ledd angir en absolutt frist for reklamasjon og oppstiller en ytre ramme for hvor sent en reklamasjon etter første ledd kan skje. Forbrukeren må altså overholde både den relative fristen i første ledd og den absolutte fristen i annet ledd.

Som hovedregel er den absolutte reklamasjonsfristen to år etter at forbrukeren overtok salgsgjenstanden. Fristen er likevel fem år dersom salgsgjenstanden eller deler av den er ment å vare vesentlig lenger enn to år. Kjøp av bil vil etter dette normalt falle inn under regelen om fem års reklamasjonsfrist. Det er gitt unntak fra reglene om absolutt reklamasjonsfrist i § 27 annet ledd, blant annet når det er gitt utvidet frist i forbindelse med garantier.

Dersom forbrukeren ikke overholder reklamasjonsfristene, er utgangspunktet at han taper retten til å gjøre mangelen gjeldende, jf. § 27 fjerde ledd. Dette gjelder likevel ikke dersom selgeren har opptrådt grovt uaktsomt eller for øvrig i strid med redelighet og god tro.

Forbrukerkjøpslovens regler er ufravikelige, og det kan ikke avtales eller gjøres gjeldende vilkår som er mindre gunstige for forbrukeren enn det som følger av loven, jf. § 3.

For andre kjøp en forbrukerkjøp, for eksempel kjøp mellom næringsdrivende eller kjøp mellom to forbrukere, reguleres reklamasjonsfristene for mangelskrav i lov 13. mai 1988 nr. 27 om kjøp (kjøpsloven) § 32, som lyder:

”1) Kjøperen taper sin rett til å gjøre en mangel gjeldende dersom han ikke innen rimelig tid etter at han oppdaget eller burde ha oppdaget den, gir selgeren melding som angir hva slags mangel det gjelder.

2) Reklamerer kjøperen ikke innen to år etter den dag da han overtok tingen, kan han ikke seinere gjøre mangelen gjeldende. Dette gjelder ikke dersom selgeren ved garanti eller annen avtale har påtatt seg ansvar for mangler i lengre tid.”

Første ledd angir en relativ frist for reklamasjon hvoretter kjøperen må reklamere innen rimelig tid etter at han eller hun oppdaget eller burde ha oppdaget mangelen. Annet ledd oppstiller en absolutt reklamasjonsfrist på to år regnet fra den dagen kjøperen overtok salgsgjenstanden, med unntak for tilfeller hvor selgeren ved garanti eller annen avtale har påtatt seg ansvar for mangler i lenger tid. På samme måte som i forbrukerkjøpsforhold, må kjøperen overholde både den relative og den absolutte reklamasjonsfristen. I kjøpsloven § 33 gjøres det imidlertid unntak fra reklamasjonsfristene i § 32 dersom selgeren har opptrådt grovt uaktsomt eller for øvrig i strid med redelighet og god tro.

Til forskjell fra forbrukerkjøpsloven er kjøpsloven fravikelig, jf. lovens § 3. Reglene gjelder dermed ikke så langt annet følger av avtale mellom partene.

Foruten reglene om reklamasjon i forbrukerkjøpsloven og kjøpsloven, kan retten til å gjøre mangelskrav gjeldende også gå tapt etter generelle regler om foreldelse, jf. lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer (foreldelsesloven). Den alminnelige foreldelsesfristen for krav på grunnlag av kontraktsbrudd er tre år regnet fra den dagen kontraktsbruddet inntreffer, jf. lovens § 3 første ledd nr. 2, jf. § 2. Kravshaveren kan imidlertid innvilges en tilleggsfrist ved manglende kunnskap om kravet eller skyldneren, jf. lovens § 10. Foreldelsesfristen etter foreldelsesloven avbrytes normalt ved rettslige skritt og løper uavhengig av reklamasjonsfristene og reklamasjoner etter kjøpslovgivningen. Selgeren kan dermed påberope bortfall av kjøperens krav etter det regelsettet som først slår inn.

Når det gjelder spørsmålet om de norske erfaringer med reglene om reklamasjon ved kjøp av biler og andre motorkjøretøy, bemerkes at Justis- og beredskapsdepartementet ikke har inntrykk av at de gjeldende norske reglene anses å by på særlige problemer.”

Det norske Justis- og beredskapsdepartement har endelig opplyst, at de norske love om forbrukerkjøp, kjøp samt foreldelse kan findes på www.lovdatab.no.